

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Filijala/Podružnica Mostar

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Мостар

Број: ЈН2-03-07-1-878-10/20
Мостар, 28.5.2020.год.

Канцеларија за разматрање жалби БиХ, филијала Мостар, рјешавајући по жалби групе понуђача Санација ЗД д.о.о. Сарајево, ИДС Здрава средина д.о.о. Сарајево и Санитарац д.о.о. Власеница од 29.3.2020.год. изјављену по адвокату Санелу Незирићу из Сарајева, на Одлуку о избору најповољнијег понуђача у поступку јавне набавке услуга оперативних фаза (прољетних и јесењих) обавезне превентивне систематске дератизације на подручју Кантона Сарајево бр.17-14-25437-32 од 24.3.2020.год. уговорног органа Стручна служба за заједничке послове Кантона Сарајево, Сарајево, на основу члана 93. став (7) и члана 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ“ бр. 39/14) и члана 230. став (2) Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ“ бр.29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13, 53/16) на сједници Вијећа II одржаној 28.5.2020.год. доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се усваја.
Поништава се предметна Одлука о избору најповољнијег понуђача бр.17-14-25437-32 од 24.3.2020.год. и предмет се враћа уговорном органу на поновни поступак.
2. Усваја се захтјев жалиоца за накнаду трошкова састава жалбе изјављене по адвокату Санелу Незирићу у износу од 280,80 КМ, које је уговорни орган дужан надокнадити жалиоцу у року од 15 дана од пријема овог рјешења, док се преостали дио захтјева одбија као неоснован.
3. Поврат уплаћене накнаде покретања жалбеног поступка у износу од 5.000,00 КМ извршиће се посебним актом овог органа.

О б р а з л о ж е њ е

1. Уговорни орган, Стручна служба за заједничке послове Кантона Сарајево, Сарајево (у даљем тексту: Уговорни орган) је донио Одлуку о избору најповољнијег понуђача у поступку јавне набавке услуга оперативних фаза (прољетних и јесењих) обавезне превентивне систематске дератизације на подручју Кантона Сарајево бр.17-14-25437-32 од 24.3.2020.год. (Обавјештење о набавци бр.1230-1-2-85-3-45/19, објављено на Порталу јавних набавки 17.10.2019.год.).

Група понуђача, Санација ЗД д.о.о. Сарајево, ИДС Здрава средина д.о.о. Сарајево и Санитарац д.о.о. Власеница (у даљем тексту: Жалилац), дана 29.3.2020.год. изјављује жалбу по адвокату Санелу Незирићу из Сарајева, на наведену Одлуку о избору најповољнијег

понуђача уговорном органу, који исту као неосновану, заједно са Изјашњењем на жалбу (бр.17-14-25437-41 од 17.4.2020.год.) прослијеђује Канцеларији за разматрање жалби БиХ.

2.У складу са чланом 109. ЗЈН, жалба је благовремена, допуштена и изјављена од овлашћеног лица.

Жалба је дјелимично основана.

3.Побијајући Одлуку о избору најповољнијег понуђача, жалилац прво оспорава неприхватљивост своје понуде утврђену датом одлуком, истичући сљедеће жалбене наводе:

3.1.У ожалбеној Одлуци уговорног органа се наводи: *На основу утврђеног чињеничног стања из Понуде Конзорција, уговорни орган констатује да је Конзорциј навео намјеру употребу различитих производа, те није могуће утврдити употребом којих производа је намјеравао вршити предметне услуге, тачније да ли је намјеравао употребљавати Бромадиолон растрестити мамац произвођача Detia Degesch GmbH Њемачка као што је навео у Оперативном плану или Бромадиолон расути мамац произвођача Еко заштита, или употребљавати оба производа као што је навео у Изјави о земљи произвођача препарата. Надаље није јасно да ли је Конзорциј намјеравао употребљавати Бромадиолон дератизацијско љепило произвођача Генера д.д. Хрватска које је навео у Оперативном плану или Бромадиолон љепило произвођача Kollant S.r.l. Италија које је навео у Изјави о земљи произвођача препарата а за које није доставио сертификате ни сигурносне листове. Дакле, Оперативним планом Конзорциј је навео намјеру употребе производа Detia Freyberg Њемачка и Генера д.д. Хрватска док је Изјавом навео и произвођаче Еко заштита д.о.о. БиХ и Kollant S.r.l. Италија. На основу изложеног, понуда Конзорција није прихватљива те се иста одбацује у складу са чланом 68. став 4. тачка и) Закона, јер Конзорциј није осигурао сљедиве податке о препаратима које намјерава користити, односно из понуде није недвојбено јасно којим средствима, којег произвођача ће се изводити предметне услуге. Жалилац истиче да је неправилан закључак уговорног органа по коме жалилац у понуди није обезбиједио податке о препаратима које намјерава користити, како је на основу података из понуде видљиво који би се препарати приликом извршења тражене услуге користили (препарат Бромадиолон), што је видљиво из Оперативног плана, у коме се наводи кориштење препарата чија је активна супстанца Бромадиолон а у облику растреситог мамка од два произвођача (Detia Degesch GmbH и Еко заштита).*

Уговорни орган у Изјашњењу на жалбу наводи да је понуђач у Оперативном плану био обавезан навести које производе намјерава користити приликом вршења тражених услуга, да је жалилац у Плану навео да намјерава користити производе Detia Freyberg Њемачка и Генера д.д. Хрватска при чему у истоме није навео намјеру кориштења производа Еко заштита БиХ и Kollant S.r.l. Италија, а који су наведени у достављеној Изјави о земљи произвођача и пуном називу фирме произвођача, те није јасно због чега жалилац исте није навео у Оперативном плану уколико је исте намјеравао користити. Надаље, у датој Изјави се не спомиње назив производа произвођача Генера д.д. а који је наведен у Оперативном плану. Уговорни орган наводи да не спори састав ниједног препарата, како жалилац истиче, већ спори досљедност саме понуде у којој су у једном дијелу наведени једни производи а у другом дијелу други производи, што понуду жалиоца чини недосљедном, те се дакле из понуде не може закључити које је препарата жалилац намјеравао користити, имајући да су понуђачи били обавезни навести списак производа које ће користити у Оперативном плану, те у Изјави о земљи произвођача препарата и пуном називу фирме произвођача навести исте производе.

Изабрани понуђач предметног поступка набавке (Санитација д.о.о. Сарајево) у Одговору на жалбу од 30.4.2020.год. предлаже да се предметна жалба жалиоца одбаца због недостатка активне легитимације жалиоца за изјављивање предметне жалбе.

Предметни навод жалиоца овај орган сматра неоснованим, како је неспорна чињеница да је жалилац у Оперативном плану своје понуде, у дијелу VI Избор препарата, изричито навео два произвођача препарата која намјерава користити: Detia Freyberg Њемачка и Генера д.д. Хрватска (дакле, без навођења препарата произвођача Еко заштита БиХ и Kollant S.r.l. Италија), док је у Изјави о земљи произвођача препарата и пуног назива фирме произвођача навео: Detia Freyberg Њемачка, Еко заштита БиХ и Kollant S.r.l. Италија (значи, без навођења препарата произвођача Генера д.д. Хрватска које је навео у Оперативном плану), те се сходно наведеном цијени се да је уговорни орган правилно поступио када је понуду жалиоца из наведеног разлога из Одлуке оцијенио неприхватљивом, како из понуде жалиоца није неспорно могуће утврдити коју врсту препарата намјерава користити приликом реализације предметне набавке. Наиме, имајући у виду утврђено, из понуде жалиоца није јасно којим средствима (и којег произвођача), жалилац намјерава извршити тражену услугу предметне набавке, како се информације о препаратима којима ће се вршити дератизација, наведеним у Оперативном плану и у Изјави о земљи произвођача препарата и пуног назива фирме произвођача, не поклапају, те се дакле, не може са извјесношћу утврдити које је препарате жалилац намјеравао користити, с обзиром да Програм извођења обавезне превентивне систематске дератизације на подручју Кантона Сарајево 2020-2022. године (у даљем тексту: Програм дератизације) у т.8. Оперативни програм извођења обавезне превентивне систематске дератизације на подручју Кантона Сарајево у текућој години, изричито предвиђа да Оперативни програм треба да садржи врсте средстава и препарата, те њихове количине и начин примјене.

3.2. У ожалбеној Одлуци уговорног органа наводи се сљедеће: *У понуди Конзорција није достављена гаранција да ће извођач извршити уплату према предрачуноу. Уговором о пословној сарадњи је уговорен начин плаћања али без навођења или давања гаранције да ће се уплата извршити а како је прописано Програмом извођења обавезне превентивне систематске дератизације на подручју Кантона Сарајево 2020-2022. На основу изложеног, Комисија констатује да понуда Конзорција није прихватљива те да се иста одбацује у складу са чланом 68. став 4. тачка и) Закона, јер иста није припремљена у складу са одредбама Тендерске документације, и то из сљедећих разлога : Конзорциј није доставио доказ о гаранцији да ће извршити уплату препарата према привредном друштву Бехар д.о.о. Сарајево; Конзорциј у дијелу понуде „Оперативни план“ наводи податке о датуму производње који се односе на 2020. годину, док је предрачуном наведено да су исти произведени 2019. године, што понуду чини недоследном. У вези са наведеним, жалилац истиче да је т. III.4.ц) ТД захтијевано: Понуђач је дужан доставити сертификате и сигурносне листове о квалитету средстава за дератизацију која задовољавају врсту и услове утврђене Програмом извођења обавезне превентивне систематске дератизације на подручју Кантона Сарајево, чији је промет дозвољен на подручју ФБиХ. Жалилац истиче да је датим захтјевом уговорни орган прописао да понуђачи само сертификате и сигурносне листове о квалитету средстава за дератизацију доставе у складу са Програмом дератизације, док остале обавезе из Програма дератизације нису захтијеване, имајући у виду да Програм дератизације не представља саставни дио ТД (јер то у истој није наведено), како се споменути дио ТД односи на врсте материјала које ће се користити приликом извршења*

услуга, док у у односу на остале захтјеве из ТД, уговорни орган није захтијевао да се понуда достави у складу са Програмом. Жалилац надаље истиче да је у спорном Предрачуну навео да се исти односи на испоруку родентицида, те навео 2019. годину као датум производње истих, те је према томе у моменту издавања профактуре Бехар д.о.о. имао производе из 2029. а не 2020. године, а узимајући у обзир да се дератизација изводи и у 2020. години, исти препарати би били произведени и у 2020. години. У односу на други навод и оцјену уговорног органа да жалилац није доставио доказ о гаранцији да ће извршити уплату према Бехар д.о.о., жалилац наглашава да уговорни орган у ТД није захтијевао достављање доказа о гаранцији за исплату препарата према добављачима, (како уговорни орган нема право тражити било какве гаранције за пословне односе који су ван поступка јавне набавке, како је ријеч о односу између понуђача и његовог добављача) при чему напомиње да ни самим Програмом није прописана гаранција за плаћање уплате препарата према испоручиоцима. У контексту наведеног, жалилац наглашава да је у предметном поступку набавке уговорни орган поступио на неједнак начин према понуђачима, како је и изабрани понуђач доставио Предрачун за дио материјала на коме је такође датум из 2019. године (22.11.) а да је у понуди као датум производње родентицида наведена 2020. година, што је идентично као и у понуди жалиоца. Сходно наведеном, жалилац истиче да уговорни орган из наведених разлога није могао његову понуду оцијенити неприхватљивом.

Уговорни орган у Изјашњењу на жалбу, у вези са наводима жалиоца да ТД није прописано да се понуда мора доставити у складу са свим захтјевима из Програма дератизације, истиче да је Програм извођења обавезне превентивне систематске дератизације на подручју КС 2020-2022 („Службене новине КС“ бр.41/19,42/19) саставни дио ТД, те је самим тим обавезно испуњавање свих услова постављен наведеним подзаконским актом. Надаље, чланом 3. Нацрта оквирног споразума који је такође саставни дио ТД, дефинисано је да се извршилац обавезује да ће предметне услуге извести према споменутом Програму. Уговорни орган такође истиче да самим Програмом није дефинисана форма гаранције, те је довољна изјава понуђача којом гарантује да ће извршити уплату. У односу на навођење различитих датума производње препарата, уговорни орган наглашава да је Оперативним планом наведен датум производње 2020. године док је предрачуном наведена 2019. година, што је недоследно. У вези навода који се односи на датуме понуде изабраног понуђача, уговорни орган наводи да је исти доставио предрачун из 2019. године у коме није наведено да су производи произведени 22.11.2019.год. већ је ријеч о року трајања препарата од двије године од датума производње, што понуду понуђача чини досљедном.

У контексту разматраног, напомиње се да Програм извођења обавезне превентивне систематске дератизације на подручју КС 2020-2022 („Службене новине КС“ бр.41/19,42/19) дефинише и утврђује све најзначајније елементе борбе против штетних глодара, као што су: потребе сузбијања глодара, програм и план дератизације, избор родентицида – препарата за уништавање глодара, облик и врсте мамака, начин контроле глодара, начин праћења квалитета провођења дератизације, услове које треба да испуни одабрани извођач дератизације, те начин евалуације. Дакле, из наведеног је евидентно да се предметни поступак набавке, односно извршење тражене услуге одвија у складу са датим програмом, при чему се наглашава да је уговорни орган у т.б.8. Прилози ТД, навео да је Програм дератизације (Прилог 14.) саставни дио ТД.

Сходно наведеном, навод жалиоца којим исти истиче да уговорни орган није могао његову понуду оцијенити неприхватљивом из разлога недостављања гаранције за плаћање према

добављачима препарата који се намјеравају користити, овај орган сматра неоснованим, имајући у виду да Програм дератизације у т.10. Избор препарата, изричито предвиђа да сваки извођач радова у понуди треба приложити, у односе на родентициде II групе, између осталог, и профактуру понуде и гаранцију да ће извршити уплату (при чему форма гаранције није прописана).

У односу на навод жалиоца којим исти оспорава став уговорног органа да жалилац у дијелу понуде „Оперативни план“ наводи податке о датуму производње који се односе на 2020. годину, док је предрачуном наведено да су исти произведени 2019. године, што понуду чини недоследном, констатује се да је жалилац у наведеном Предрачуном навео да се исти односи на испоруку родентицида, те навео 2019. годину као годину производње истих, те је овај орган схватања да датум производње датог средства наведен у предрачуном није од утицаја на кориштење препарата (у 2020. години), при чему уговорни орган није утврдио да је рок употребе понуђеног средства истекао, те с тим у вези се цијени да уговорни орган из наведеног разлога није могао понуду жалиоца оцијенити неприхватљивом (посебно не недоследном како такав појам ЗЈН не познаје), те се навод жалиоца сматра основаним.

3.3. У ожалбеној Одлуци уговорни орган наводи: У понуди Конзорција није достављено наведено тражено рјешење о прометовању отрова за извођача посла — ни за једног од чланова Конзорција. У понуди Конзорција је достављено Рјешење о прометовању отрова привредног друштва Бехар" д.о.о. Сарајево (стр. 107. Понуде) и Уговор о пословној сарадњи између једног члана Конзорција и привредног друштва „Бехар“ д.о.о. (стр. 108-109. Понуде). Како привредно друштво „Бехар“ д.о.о. није члан Конзорција нити на други начин учесник у овом поступку јавне набавке, то рјешење истог о прометовању отровима и уговорни однос са члановима Конзорција није доказ да чланови Конзорција испуњавају тражени услов ТД. Комисија констатира да Конзорциј у понуди није доставио Рјешење Министарства здравства ФБиХ за прометовање отрова, сходно одредбама Закона о промету отрова за извођача услуга тј. ниједног члана Конзорција, а како је таква обавеза прописана тачком 10. Програма, понуда Конзорција је непотпуна. "

Жалилац истиче да је уговорни орган под тачком III.4.ц) ТД захтијевао: „Понуђач је дужан доставити сертификате и сигурносне листе о квалитету средстава за дератизацију - дератизациона средства која задовољавају врсту и услове утврђене Програмом обавезне превентивне систематске дератизације на подручју Кантона Сарајево, чији је промет дозвољен на подручју ФБиХ“ те је дакле, овим захтјевом уговорни орган прописао да понуђачи само у односу на сертификате и сигурносне листове о квалитету средстава за дератизацију доставе у складу са прописаним увјетима из Програма. Значи, нити једном одредбом ТД није прописано да се понуда мора доставити са свим захтјевима из самог Програма дератизације, већ се искључиво односи на достављање сертификата и сигурносних листова, а како би понуђач доказао да ће користити средства прописана и утврђена Програмом а да остале обавезе из Програма уговорни орган није захтијевао. Дакле, уговорни орган није захтијевао да понуђачи морају испуњавати све услове из Програма дератизације већ само и искључиво у односу на дератизациона средства, те да дератизациона средства морају задовољити врсту и услове утврђене Програмом, при чему се наглашава да уговорни орган није нити захтијевао нити тачком III.4.ц), а нити било којим другим дијелом ТД да сам понуђач мора имати рјешење о промету отрова нити било који члан конзорција, већ да само дератизационо средство мора задовољавати врсту и услове утврђене програмом, а жалитељ је те врсте и услове и доказао, односно доказао је да исти имају својства како је

то прописано самим програмом, односно тачком 8.3. ТД, те је доказао и да сами препарати који се налазе на Листи отрова се могу стављати у промет на подручју ФБиХ, односно да испуњавају увјете из тачке 10. Програма дератизације. Стога је оцјена Уговорног органа да је понуђач морао доставити доказ и да сам понуђач има рјешење Министарства здравства ФБиХ за прометовње отрова неправилно, јер сам жалитељ не врши промет отровима већ искључиво изводи услуге дератизације, а прометовање отрова обавља други субјект са којим жалитељ има успостављену пословну сарадњу.

Уговорни орган у Изјашњењу на жалбу истиче да су понуђачи били обавезни припремити и доставити понуду у складу са ТД и Програмом, а што је жалилац пропустио учинити. Наиме, тачком 10. Програма дератизације прецизирано је да извођач обавезне превентивне систематске дератизације на подручју Кантона Сарајево мора да има Рјешење Министарства здравства ФБиХ за прометовање отрова, сходно одредбама Закона о промету отрова („Службени лист РБиХ", бр. 2/92 и 13/94) а у понуди жалиоца није достављено наведено тражено рјешење о прометовању отрова за извођача посла — ни за једног од чланова Конзорција. У понуди Конзорција је достављено Рјешење о прометовању отрова привредног друштва Бехар д.о.о. Сарајево (стр. 107 Понуде) и Уговор о пословној сарадњи између једног члана Конзорција и привредног друштва Бехар д.о.о. (стр. 108-109 Понуде). Како привредно друштво „Бехар д.о.о. није члан Конзорција нити на други начин учесник у овом поступку јавне набавке, то рјешење истог о прометовању отровима или уговорни однос са члановима Конзорција није доказ да чланови Конзорција испуњавају тражени услов ТД. Уговорни орган је сходно наведеном констатовао да Конзорциј у понуди није доставио Рјешење Министарства здравства ФБиХ за прометовање отрова, сходно одредбама Закона о промету отрова за извођача услуга тј. ниједног члана Конзорција, а како је таква обавеза прописана тачком 10. Програма, понуда Конзорција је непотпуна.

Увидом у т.4.ц) предметне ТД – Техничка и професионална способност утврђено је да иста садржи следећи захтјев уговорног органа: *Понуђач је дужан доставити сертификате и сигурносне листе о квалитету средстава за дератизацију - дератизациона средства која задовољавају врсту и услове утврђене Програмом обавезне превентивне систематске дератизације на подручју Кантона Сарајево, чији је промет дозвољен на подручју ФБиХ (доказ се доставља као овјерена копија оригинала Рјешења Министарства здравства ФБиХ, Сл. лист РБиХ бр.2/92,8/93,13/94).*

Увидом у т.10. Програма дератизације утврђено је да иста изричито предвиђа да извођач обавезне превентивне систематске дератизације на подручју КС, мора имати Рјешење Министарства здравства ФБиХ за прометовање отрова, сходно одредбама Закона о промету отрова. С обзиром на наведено, предметни навод жалиоца овај орган сматра неоснованим, како жалилац у својој понуди (ни за једног члана групе понуђача) није доставио Рјешење Министарства здравства ФБиХ за прометовање отрова, на начин предвиђен т.4.ц) ТД и т.10. Програма дератизације, имајући у виду да достављено Рјешење о прометовању отрова у понуди жалиоца гласи на име д.о.о. Бехар Сарајево, који није члан групе понуђача нити се исти појављује у поступку као понуђач (односно као извођач дератизације).

3.4. У ожалбеној Одлуци уговорни орган наводи: *„Конзорциј је у понуди (стр.49-52.Понуде) доставио сертификат оведеној анализи производа/квалитети издате од стране привредног друштва „Бехар" д.о.о., те се из понуде може недвојбено утврдити да је привредно друштво „Бехар" д.о.о. дистрибутер производа које је Конзорциј намјеравао користити, а не произвођач истих. Конзорциј није доставио доказ да је привредно друштво*

„Бехар“ д.о.о, осим што дјелује као дистрибутер, акредитовано за издавање сертификата о квалитету. Како се техничким прописима уређује сигурност производа и слобода кретања на унутрашњем тржишту БиХ, заштита здравља грађана, заштита потрошача, заштита околиша и друга подручја од јавног интереса, а оцјењивање усклађености производа, процеса и услуга с техничким прописима и стандардима проводе стручно и технички оспособљени лабораторији, сертификациона и инспекцијска тијела, у понуди није доказано да је привредно друштво „Бехар“ д.о.о. и акредитовано да издаје тражени вид сертификата. На основу наведеног, Комисија констатира да се достављени сертификати могу сматрати валидним само уз достављање доказа о издатој акредитацији привредном друштву „Бехар“ д.о.о, а како таква врста акредитације није приложена у понуди. “

Жалилац истиче да је овакав закључак уговорног органа неправилан јер је т. III.4.ц) ТД, између осталог, у погледу достављања средства за дератизацију, захтијевао: „Понуђач је дужан доставити сертификате и сигурносне листе о квалитету средстава за дератизацију - дератизациона средства која задовољавају врсту и услове утвђене Програмом обавезне превентивне систематске дератизације на подручју Кантона Сарајево, чији је промет дозвољен на подручју ФБиХ. “ Надаље, у самом Програму под тачком 10., у оквиру Избора препарата, такође је прописано које препарате извођач може користити: „За провођење обавезне превентивне систематске дератизације на подручју Кантона Сарајево користит ће се искључиво родентициди друге генерације антикоагуланата чији састав мора одговарати скупини отрова II групе из Рјешења о утврђивању отрова који се могу стављати у промет у Федерацији Босни и Херцеговини. “ С тим у вези, жалилац истиче да није јасно из којих разлога уговорни орган сматра да је понуђач био дужан поред достављених сертификата и сигурносних листова о квалитету средства за дератизацију доставити и доказе да је и тијело које је издало сертификат и сигурности лист и акредитовано, како споменутим дијелом ТД а ни самом тачком 10. Програма није захтијевано да се сертификат или сигурности лист издаје од стране акредитоване институције, па произилази да се сертификат и сигурносни лист може прихватити и издати од стране произвођача или самог дистрибутера.

Уговорни орган у Изјашњењу на жалбу наводи да је жалилац у понуди (стр.49.-52.) доставио сертификате оведеној анализи производа/квалитети издате од стране привредног друштва Бехар д.о.о., те се из понуде може недвојбено утврдити да је привредно друштво Бехар д.о.о. дистрибутер производа које је Конзорциј намјеравао користити, а не произвођач истих. Дакле, жалилац у својој понуди није доставио доказ да је привредно друштво Бехар д.о.о., осим што дјелује као дистрибутер, акредитовано за издавање сертификата о квалитету а како се техничким прописима уређује сигурност производа и слобода кретања на унутрашњем тржишту БиХ.

Предметни навод жалиоца овај орган сматра основаним, како уговорни орган одбијајући понуду жалиоца из наведеног разлога, није доказао да је т. III.4.ц) ТД или Програмом дератизације захтијевано да се приложени сертификати или сигурносни листови у понудама понуђача издају од стране акредитоване институције, те је дакле, неправилан став уговорног органа да је требало доказати да је издавалац споменутих докумената и акредитован за њихово издавање, како такав захтјев не садржи предметна ТД.

3.5. У образложењу предметне Одлуке, уговорни орган наводи: „Конзорциј је у понуди, као што је тражено Тендерском документацијом, доставио Рјешење Министарска здравства

ФБиХ за прометовање отрова, сходно одредбама Закона о промету отрова, међутим исто је издато привредном друштву „Бехар“ д.о.о, а не једном од чланова Конзорција, док је тачком 10. Програма прописано да такво рјешење мора имати извођач услуга. На основу изложеног, Комисија констатује да је понуда Конзорција непотпуна.“ Жалилац истиче да је наведени закључак уговорног органа неправилан, како т.III.4.ц) ТД захтијева: „Понуђач је дужан доставити сертификате и сигурносне листе о квалитету средстава за дератизацију - дератизациона средства која задовољавају врсту и услове утврђене Програмом обавезне превентивне систематске дератизације на подручју Кантона Сарајево, чији је промет дозвољен на подручју ФБиХ.“ Дакле, уговорни орган је искључиво поставио захтјев у односу на препарате који ће се користити, а у смислу дератизационих средстава која задовољавају врсту и услове утврђене Програмом дератизације, те уз додатни услов да је за та дератизациона средства дозвољен промет на подручју ФБиХ. Значи, уговорни орган није захтијевао да понуђачи морају испуњавати све услове из Програма дератизације, већ само и искључиво у односу на дератизациона средства, те да дератизациона средства морају задовољити врсту и услове утврђене Програмом дератизације. С тим у вези, жалилац наводи да уговорни орган није нити захтијевао ТД да сам понуђач мора имати рјешење о промету отрова нити било који члан конзорција, већ да само дератизационо средство мора задовољавати врсту и услове утврђене Програмом, а жалитељ је те врсте и услове и доказао, односно доказао је да исти имају својства како је то прописано самим Програмом, односно тачком 8.3. ТД, те је доказао и да сами препарати који се налазе на Листи отрова се могу стављати у промет на подручју ФБиХ, односно да испуњавају увјете из тачке 10. Програма. Стога је оцјена уговорног органа да је понуђач морао доставити доказ и да сам понуђач има рјешење Министарства здравства ФБиХ за прометовање отрова неправилно, јер сам жалитељ не врши промет отровима већ искључиво изводи услуге дератизације, а прометовање отрова обавља други субјект са којим жалитељ има успостављену пословну сарадњу.

Уговорни орган у Изјашњењу на жалбу наводи да жалилац поново оспорава да је био обавезан испуњавати све услове из Програма дератизације, те како је претходно образложено, констатује се да су понуђачи предметног поступка набавке били обавезни припремити и доставити понуду у складу са ТД и Програмом, а што је жалилац пропустио учинити. Наиме, т.III.4. ц) ТД је захтјевано да понуђена средства за дератизацију морају задовољавати врсту и услове утврђене Програмом дератизације, док је самим Програмом дефинирано да ће се „за провођење обавезне превентивне систематске дератизације на подручју Кантона Сарајево користити искључиво родентициди друге генерације антикоагуланата чији састав мора одговарати скупини отрова II групе из Рјешења о утврђивању листе отрова који се могу стављати у промет у Федерацији Босне и Херцеговине (“Службене новине ФБиХ”, број 50/08)“. Конзорциј је у понуди, као што је тражено ТД доставио Рјешење Министарства здравства ФБиХ за прометовање отрова, сходно одредбама Закона о промету отрова, међутим исто је издато привредном друштву Бехар д.о.о., а не једном од чланова Конзорција, док је тачком 10. Програма прописано да такво рјешење мора имати извођач услуга.

Предметни навод жалиоца овај орган сматра неоснованим, како жалилац у својој понуди није доставио Рјешење Министарства здравства ФБиХ за прометовање отрова, које се од извођача дератизације захтијева т.10. Програма дератизације (према којој се изричито захтијева да извођач обавезне превентивне систематске дератизације на подручју КС, мора имати Рјешење Министарства здравства ФБиХ за прометовање отрова, сходно одредбама

Закона о промету отрова), односно т.4.ц) ТД, како достављено Рјешење у понуди жалиоца гласи на име д.о.о. Бехар Сарајево, који није члан групе понуђача нити се дати привредни субјекат појављује у поступку као извођач дератизације.

3.6. У образложењу предметне Одлуке, уговорни орган наводи: „ Увидом у изјаву Конзорција (стр. 53. Понуде) утврђено је да Конзорциј није доставио сигурносну листу о квалитету средстава за дератизацију за понуђени „растресити мамац/свјежи мамац“ произвођача Detia Freyberg GmbH Немачка, већ само за „расути мамац“ произвођача „Еко заштита“ д.о.о. Бијељина (стр. 54. Понуде), што није у складу са захтјевима из Тендерске документације. “ Жалилац истиче да је оваква оцјена уговорног органа неправилна. Наиме, правилан је закључак уговорног органа да је Конзорциј на страни 53. Понуде доставио изјаву да ће користити препарате у поступку дератизације и то произвођача Detia Freyberg GmbH Немачка, те произвођача Еко заштита д.о.о. Бијељина а да је тачно да Конзорциј није доставио технички лист за производ произвођача Detia Freyberg GmbH Немачка. Жалилац наглашава да је погрешна оцјена уговорног органа да се ради о недостатку због којег би се понуда Конзорција требала оцијенити неприхватљивом, а из разлога што је уговорни орган захтијевао да се доставе докази да ће понуђач користити средства која испуњавају увјете из тачке 8.3. Програма, односно да се ради о производима који се налазе на листи отрова које је одобрило Федерално министарство, односно да је за производ понуђач доставио технички лист. Жалилац наглашава да је доставио технички лист за један производ за дератизацију и то растресити или расути мамац те да је исти доставио сву тражену документацију чиме је испунио у цијелости захтјев уговорног органа, без обзира што за други производ за исту намјену није доставио технички лист, па је неправилна оцјена уговорног органа да је због недостављања техничког листа за производ произвођача Detia Freyberg GmbH понуда жалиоца неприхватљива.

Уговорни орган у Изјашњењу на жалбу истиче да је жалилац на стр. 44. Понуде доставио Оперативни план у којем је навео да при вршењу предметних услуга намјерава користити производе Detia Freyberg GmbH Немачка и „Генера“ д. д. Хрватска (ова недоследност понуде је образложена у изјашњењу на први жалбени навод жалиоца) при чему у Изјави о земљи произвођача и пуном називу фирме произвођача, није нигдје наведено да понуђач намјерава користити и ове производе, него је наведен производ произвођача Еко заштита Бијељина. Уговорни орган напомиње да како и сам жалилац потврђује да није доставио технички лист производа произвођача Detia Freyberg GmbH, при чему је приложио технички лист за производ Еко заштита Бијељина, који није наведен у Оперативном плану као производ који жалитељ намјерава користити. Дакле, технички лист једног производа се не може аутоматски сматрати доказом за други производ, без обзира што се ради о производу за исту намјену, јер није ријеч о истом производу истог произвођача.

Предметни навод жалиоца овај орган одбија као неоснован, како је чињеница да је жалилац у Оперативном плану навео да при вршењу предметних услуга намјерава користити препарате произвођача Detia Freyberg GmbH Немачка, а да је увидом у понуду жалиоца утврђено да није достављен сигурносни лист о квалитету понуђеног/датог средства на начин захтијеван т. III.4.ц) предметне ТД, како се достављени технички лист једног производа (Еко заштита д.о.о.) не може аутоматски сматрати траженим доказом за други производ, без обзира што се ради о производу за исту намјену, како није ријеч о производу истог произвођача.

3.7. У образложењу предметне Одлуке уговорни орган наводи: „У Понуди Конзорција је на стр. 29-30. понуде достављена копија Рјешења Федералног министарства здравства број: 03-37-2117/18 од 14.05.2018. године. Овјера фотокопије документа је учињена у Општини Ново Сарајево дана 13.01.2020. године, али на истој недостаје број овјере и потпис особе која је извршила овјеру. На стр. 31-32. Понуде достављено Рјешење Министарства здравља и социјалне политике број: 11/08-500-138/19 од 10.05.2019. године. Из Рјешења је видљиво да је исто сачињено на двије странице, међутим у овјери преписа извршеној у Општини Власеница 08.01.2020. године је наведено да оригинал преписа садржи 7 страница (стр. 33. Понуде), а што не одговара претходно уложеној фотокопији Рјешења. На основу изложеног, Комисија констатује да је нарушен интегритет понуде, односно да се једна овјера документа не може сматрати исправном, а за другу се не може недвојбено потврдити да одговара његовом оригиналу.“ Жалилац наглашава да је наведена оцјена уговорног органа неправилна, како је т.ІІІ.4.ц) ТД, уговорни орган као доказ за испуњавање квалитета средстава за дератизацију, односно дератизациона средства чији је промет дозвољен на подручју ФБиХ, а која задовољавају услове из Програма дератизације, захтијевао достављање овјерене копије оригинала Рјешења Министарства здравства ФБиХ, при чему је жалилац (стр. 29. и 30. Понуде) доставио овјерену копију Рјешења Федералног министарства здравства број: 03-37-2117/18 од 14.05.2018. године којим се одобрава „International delivery system – Zdrava sredina“ д.о.о. Сарајево да обавља дјелатности превентивне дезинфекције, дезинсекције и дератизације укључујући употребу отрова из скупине II и III, а наведено Рјешење је овјерено у Општини Ново Сарајево, те остаје нејасан и нелогичан закључак уговорног органа да на наведеној копији Рјешења недостаје број овјере и потпис особе која је извршила овјеру, будући да на истој копији Рјешења је јасно видљив датум саме овјере Рјешења, односно 13.01.2020. године, као и печат надлежног органа, а уколико је уговорни орган имао сумњу у исто, имао је право извршити провјеру наведених података службеним путем код надлежне општине, у конкретном случају код Општине Ново Сарајево или Федералног министарства здравства или у коначници, захтијевати доставу траженог Рјешења од самог понуђача, а на темељу одредби члана 68. став 3. ЗЈН, с обзиром да се исто односи на квалификацију понуђача из члана 45. до 51. ЗЈН, те је стога неправилна оцјена уговорног органа која се односи на чињеницу да се овакво овјерен документ не може сматрати исправним.

Жалилац надаље истиче да је на стр. 31, 32. и 33. Понуде доставио овјерену копију Рјешења Министарства здравља и социјалне заштите Републике Српске број: 11/08-500-138/19 од 10.05.2019. године, те у вези исте истиче да је уговорни орган погрешно цијенио да оригинал преписа садржи 7 страница, јер је јасним прегледом Рјешења видљиво да исто има 2 странице, а видљив је и сам континуитет истих, па је сасвим јасно да овај документ може имати само двије, а никако седам страница. Жалилац наглашава да је уговорни орган примјеном члана 68. став 3. ЗЈН имао право извршити провјеру наведених података, те је стога неправиан закључак уговорног органа да наведена овјерена копија Рјешења Министарства здравља и социјалне заштите Републике Српске не одговара његовом оригиналу.

Уговорни орган у Изјашњењу на жалбу наводи да је у понуди жалиоца достављена копија Рјешења Федералног министарства здравства број: 03-37-2117/18 од 14.05.2018. године, те да је овјера фотокопије документа учињена у Општини Ново Сарајево дана 13.01.2020. године, али на истој недостаје број овјере и потпис особе која је извршила овјеру. Дакле,

уговорном органу је видљиво да је овјера извршена 13.01.2020. године, и тај дио ни не спори, али спори непотпуност овјере обзиром да на истој недостаје потпис особе која је извршила овјеру. Уговорни орган надаље наводи да је жалилац (стр. 31, 32. и 33. Понуде) доставио Рјешење Министарства здравља и социјалне заштите Републике Српске број: 11/08-500-138/19 од 10.05.2019. године из кога је видљиво да је исто сачињено на двије странице а да овјера приложеног рјешења не одговара самом рјешењу, с обзиром да је у овјери преписа извршеној у општини Власеница 8.1.2020.год.наведено да оригинал преписа садржи 7 страница (стр. 33. Понуде) која је потписана од стране овлаштене особе за провјеру, те дакле, уговорни орган не тврди да оригинал рјешења садржи 7 страница када је видљиво да исто садржи двије странице, већ спори приложену овјеру која се не може довести у везу са рјешењем, имајући у виду да су на истој наведени другачији подаци у односу на приложене. Уговорни орган истиче да не може радити провјеру извршених овјера у смислу члана 68. став (3) ЗЈН, обзиром да није ријеч о провјери самих докумената, већ би била ријеч о провјери извршених овјера, те се може једино сматрати да је жалилац уз понуду доставио двије обичне неовјерене копије тражених докумената, што је у овом случају и учињено.

Навод жалиоца по коме је уговорни орган неправилно оцијенио неприхватљивост овјере копије копија Рјешења Федералног министарства здравства број: 03-37-2117/18 од 14.05.2018. године због недостатка броја овјере и потписа лица надлежног органа овјере (Општина Ново Сарајево) овај орган сматра основаним, како је увидом у спорни докуменат утврђено да је на истом отиснут штампил овјере надлежног органа (Општина Ново Сарајево) са датумом од 13.1.2020.год., те је правилан закључак жалиоца да уколико је уговорни орган имао сумњу у исто, имао је право извршити провјеру наведених података код органа овјере или органа издаваоца документа, или у крајњем случају, захтијевати доставу траженог Рјешења од самог понуђача, основом члана 68. став (3) ЗЈН.

Навод жалиоца да је уговорни орган незаконито оцијенио неправилном овјеру преписа Рјешења Министарства здравља и социјалне заштите Републике Српске број: 11/08-500-138/19 од 10.05.2019. године (извршену од стране органа општине Власеница) у којој је наведено да докуменат има 7 страница што не одговара копији Рјешења (2 странице), овај орган сматра основаним, како је увидом у дато Рјешење утврђено да је исто сачињено на двије странице те да навођење органа овјере у штампилу да исто има 7 страница не представља недостатак због кога би уговорни орган дато Рјешење оцијенио неисправним, при чему се поново напомиње да је уговорни орган у датој ситуацији, прије оцјене прихватљивости Рјешења, у конкретној ситуацији могао захтијевати доставу оригиналног документа од самог понуђача, основом члана 68. став (3) ЗЈН.

4. У наставку жалбе жалилац оспорава прихватљивост понуде изабраног понуђача предметног поступка набавке (Санитација д.о.о. Сарајево) из следећих разлога:

4.1. Уговорни орган је у дијелу техничке и професионалне способности понуђача под т. III.4.а) ТД, захтијевао, између осталог, да понуђачи доставе потврду о уредном испуњењу уговора за последње 3 године и то за сваку годину у минималном износу од 80.000,00 КМ. Жалилац наводи да је изабрани понуђач доставио двије потврде: потврду на страни 87. којом доказује да је током 2017. уредно испунио уговор у вриједности од 85.467,40 КМ; те потврду од 01.11.2019. године којом се потврђује да је понуђач закључио уговор те да је уредно испунио уговор у вриједности од 99.996,85 КМ, али да из исте није јасно наведено у којим годинама и под којим уговорима и у којој вриједности су извршене услуге дератизације, па је оваква потврда неприхватљива у овом поступку јавне набавке, јер у истој није назначена

захтијевана вриједност како је то уговорни орган прописао у ТД, односно како је то прописано чланом 48. став 3. ЗЈН.

Уговорни орган у Изјашњењу на жалбу истиче да је изабрани понуђач у циљу доказивања о испуњености услова постављених ТД доставио двије потврде: Потврду издату од стране Министарства здравства Кантона Сарајево број: 10-14-23659/18 од 04.06.2018. године којом доказује испуњеност услова за 2017. годину и Потврду издату од стране Министарства здравства Кантона Сарајево број: 10-14-38005/19 од 01.11.2019. године, из које је јасно видљиво да су Министарство здравства и Извршилац (у овој набавци изабрани понуђач), закључили уговоре о пружању предметних услуга за 2018. и 2019. године, те да је вриједност сваког појединачног уговора 99.996,85 КМ са ПДВ-ом, а исто је потврђено и приложеним копијама склопљених уговора, те и Списком уредно извршених уговора (стр. (86 Понуде).

Предметни навод жалиоца овај орган одбија као неоснован, како је увидом у Потврду бр.10-14-38005/19 од 01.11.2019.год. издату од стране Министарства здравства Кантона Сарајево утврђено да се у истој наводи да су издавалац потврде и изабрани понуђач закључили уговоре о пружању услуга обавезне прољетне и јесење превентивне систематске дератизације на подручју КС за 2018.год. и услуга обавезне прољетне превентивне систематске дератизације на подручју КС за 2019.год., те да је вриједност сваког појединачног уговора 99.996,85 КМ (са ПДВ-ом). У Потврди се надаље наводи да су услуге прољетне превентивне систематске дератизације проведене од 1.4.-30.5.2018.год.; услуге јесење превентивне систематске дератизације су проведене од 1.10.-30.11.2018.год.; и услуга прољетне превентивне систематске дератизације су проведене од 1.4.-30.5.2019.год. Сходно наведеном, констатује се да су потврде о уредно извршеним услугама понуде изабраног понуђача достављене у складу са захтјевима уговорног органа из т. III.4.а) предметне ТД, као и да исте садрже обавезне елементе одређене ТД.

4.2.Изабрани понуђач је у својој понуди на страни 41. доставио Изјаву о избору родентицида којим ће се вршити дератизација, па је под бројем 4. наведен препарат Temokollant/љепило у тубама произвођача Detia Degesch GmbH Њемачка, при чему у самом предрачуноу произвођача (стр. 42. и 43. Понуде) није јасно наведен назив препарата, како је само означено да се нуди производ „Љепило у тубама“. Жалилац наглашава да у понуди изабраног понуђача није достављен технички лист за наведени/понуђени производ (под редним бројем 4. адхезиони мамци љепило), те дакле, ни у овом дијелу уговорни орган није поступао према начелу једнаког третмана јер је под тачком 6. уговорни орган понуду жалиоца оцијенио неприхватљивом из разлога што исти није доставио технички лист за мамац Detia Degesch GmbH Њемачка. У односу на наведено, жалилац указује да је већ и ранијим поступцима набавке услуга дератизације, Уред за разматрање жалби оцијенио да је употреба „замки с љепилом“ неприхватљива, јер је управо произвођач Detia Degesch GmbH својим дописом од 21.01.2019. године потврдио да овај произвођач никада у понуди није имао „замку с љепилом“ за контролу глодара током задњих 30 година, а из разлога што је овај производ забрањен у земљама ЕУ (Доказ: Допис произвођача Detia Degesch GmbH Њемачка, са преводом). Поред наведеног, жалилац истиче да се овај производ не налази на листи отрова Федералног министарства здравља, а уговорни орган је искључиво захтијевао да понуђачи доставе понуде са производима како је то прописано тачком 8.3. Програма дератизације (по којој примјена активних састојака који ће се користити у дератизацији

мора одговарати Листи отрова који се могу стављати у промет у ФБиХ а која је утврђена Рјешењем о утврђивању листе отрова који се могу стављати у промет у ФБиХ).

Уговорни орган у Изјашњењу на жалбу наводи да је изабрани понуђач је на стр. 41 Понуде доставио Изјаву о избору родентицида којим ће се вршити дератизације, гдје је навео да ће користити родентициде II генерације, и то свјежи растресити мамак Bromadilon са Britexom, Bromadilon парафмски блок са Britexom и Bromadilon пасту са Britexom, при чему је понуђач за сва три производа доставио техничке листове. Осим наведених производа, наведено је адхезивно љепило које изабрани понуђач намјерава користити у процентуалном износу од 2%, а за који је наведено да се ради о „контантном љепилу“, односно љепилу у тубама, а не о родентициду, те изабрани понуђач није ни био обавезан доставити технички лист за контактено љепило. Уговорни орган надаље истиче да навод жалиоца и приложени доказ о томе да Detia Degesch GmbH не производи „замку с љепилом“ није у вези са производом „љепило у тубама“, јер није ријеч о истом или сличном производу, а посебно обзиром на чињеницу да је адхезивно љепило један од производа који је наведен на предрачуну издатом од стране управо Detia Degesch GmbH, те да је случају да је ријеч о производу који наводи жалилац, произвођач исто не би могао понудити у предрачуну који је понудио изабраном понуђачу.

Увидом у ТД предметног поступка набавке утврђено је да је уговорни орган у т.4.ц) Техничка и професионална способност понуђача, поставио следећи услов: *Понуђач је дужан доставити сертификате и сигурносне листове о квалитету средстава за дератизацију – дератизациона средства која задовољавају врсту и услове утврђене Програмом обавезне превентивне дератизације на подручју Кантона Сарајево, чији је промет дозвољен на подручју ФБиХ (доказ се доставља као оверена копија оригинала Рјешења министарства здравства ФБиХ – Сл.лист РБиХ бр.2/92, 8/93, 13/94).*

Увидом у т.8.3. Програма дератизације, Врсте средстава и препарата, количина и начин примјене, утврђено је да иста посједује следећи садржај: *Обавезна превентивна систематска дератизација се изводи хемијским средствима и препаратима чија је употреба дозвољена на подручју ФБиХ и која уз токсиколошку оцјену, имају доказ о утврђеној ефикасности, према прописима који регулишу ову област, а писмени доказ подносе извођачи дератизације. Примјену активних састојака у мамцима који ће се користити у дератизацији мора одговарати Листи отрова који се могу стављати у промет у ФБиХ, а која је утврђена Рјешењем о утврђивању листе отрова који се могу стављати у промет у ФБиХ.*

Надаље, т.10.1. Програма дератизације – Врсте средстава за дератизацију, садржи следећи захтјев: *У програму дератизације, ради ефикасније контроле и борбе против глодара, одређене су врсте мамаца: парафински, растресити и адхезивни мамци... У Програму дератизације ... највећи постотак мамаца бити ће састављен од парафинизираних мамаца (сва 60%)... Растресити мамци ће сачињавати 35% од укупне количине мамаца, док ће остатак од око 5% сачињавати адхезивни мамци.*

Увидом у понуду изабраног понуђача утврђено да је исти у достављеној Изјави о избору родентицида којима ће се вршити дератизација, под ставком 4. Адхезивни мамци/Љепило, у дијелу: Назив препарата – генеричко име, навео Темоколлант/Љепило у тубама произвођача Detia Degesch GmbH. Даљим увидом у понуду утврђено је да изабрани понуђач није приложио сертификат и сигурносни лист о квалитету понуђеног дератизацијског средства – љепила у тубама произвођача Detia Degesch GmbH.

Сходно наведеном, предметни навод жалиоца овај орган сматра основаним, како је изабрани понуђач за понуђен адхезивни мамак/љепило, Temokollant/Љепило, био дужан доставити сертификат/сигурносни лист о квалитету датог средстава за дератизацију сходно захтјевима предметне ТД и Програма дератизације, како је неспорна је чињеница да је изабрани понуђач у својој понуди навео да у предметном поступку набавке намјерава користити љепило произвођача Detia Degesch GmbH које као такво, иако није отров, према схватању овог органа, представља дератизационо средство а за које понуђач у својој понуди није доставио сертификат/сигурносни лист о квалитету, које је био дужан доставити основном захтјева уговорног органа из т.4.ц) предметне ТД, која експлицитно поставља захтјев за достављањем сертификата и сигурносних листа о квалитету средстава за дератизацију (дератизационих средстава), дакле не искључиво (понуђених) родентицида, како то истиче уговорни орган у Изјашњењу на жалбу.

5. Имајући у виду наведено, овај орган је основном члана 93. став (7) и члана 111. став (1) тачка д) ЗЈН и члана 230. став (2) Закона о управном поступку одлучио као у изреци Рјешења.

Уговорни орган ће у поновном поступку предметне набавке окончати исти, у складу са ставовима предметног рјешења и законским и подзаконским прописима из области јавних набавки.

6. Жалилац у предметној жалби захтијева накнаду трошкова састава исте, изјављене по пуномоћнику/адвокату Санелу Незирићу из Сарајева, у укупном износу од 1.105,65 КМ (састав жалбе 945,00 КМ, увећан за припадајући ПДВ). С обзиром на утврђену основаност предметне жалбе, сходно члану 105. Закона о управном поступку, усваја се захтјев жалиоца за накнаду трошкова састава исте, изјављене по именованом пуномоћнику/адвокату, у укупном износу од 280,80 КМ (састав жалбе 240,00 КМ, примјеном члана 18. став 2. и члана 33. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката – „Службене новине ФБиХ“ бр.22/04, и 40,80 КМ на име ПДВ-а), док се захтјев у преосталом дијелу одбија као неоснован.

7. Поврат уплаћене накнаде покретања жалбеног поступка у износу од 5.000,00 КМ извршиће се посебним актом у складу са чланом 108. став (7) Закона о јавним набавкама и чланом 4. Инструкције о начину уплате, контроле и поврата накнада прописаних чланом 108. Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ“ бр. 86/14).

Поука о правном лијеку:

Ово рјешење је коначно и извршно. Против овог рјешења може се покренути управни спор подношењем тужбе Суду Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема овог рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЦЕЋА
Алма Салкић – Мијић

Доставити:

- Санација ЗД д.о.о. Сарајево, по адвокату Санелу Незирићу из Сарајева
- Стручна служба за заједничке послове КС, Сарајево
- Санитација д.о.о. Сарајево
- а/а